

בעזהש"ת

קזמזרס

היד ושם תורה

פרשת יתרו

יו"ל על ידי

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל

מסאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קרית יואל - בני ברק

כיתה ז' (א)

הר"ר יוסף מאיר שווארץ הי"ו

חידו"ת לפרשת יתרו

כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל.

פרש"י לבית יעקב אלו הנשים תאמר בלשון רכה, ותגיד לבני ישראל דברים קשים כגידין, וקשה דלא נאמר רק דיבור אחד הבטחות טובות והייתם לי סגולה מכל העמים וגו', ואי אפשר לומר שהיו עוד דיבורים שאין כתובים בפסוק דרשי"ל פי' על אלה הדברים אשר תדבר אל כל ישראל לא פחות ולא יותר.

וי"ל דהצדיקים האמיתיים כל ימיהם בתשובה על הימים שעברו שלא השלימו את עצמם בעבודת השי"ת כראוי, וכל מה שרואים חסדי השי"ת ורב טובות שעושה עם עמו ישראל הם מתלהבים יותר בעבודת השי"ת ומתמרמרים ביותר על הימים שעברו שלא הכירו עוד את הבורא ית"ש כמו עכשיו וקצרו בעבודת השי"ת מכפי הראוי לעובדו.

והביא בסידורו של שבת מעשה בר' סעדי' גאון שפעם אחת בא אצלו אחד מתלמידיו פתאום בלילה, ומצא אותו שהי' מתגלגל בשלג, והי' התלמיד עומד משתומם ונחרד ונרתת, ואמר לו רבי רבי כלום ח"ו אתם צריכין לתשובה ביסורים וסיגופים גדולים

כאלה, ואם הדרת כבודו שמעולם נשמר מכל לכלוך והרהור עבירה מסגף עצמו כך, מה נעשה עוד אנחנו איזובי קיר, מלאים פשעים ועונות מנעורינו, הלא לא יספיקו לנו כל מיני צער ויסורים בסיגופים גדולים מרים כמות, לפי ערך הדרת מעלת כבוד תורתו, שיהי' צריך לגילגול שלג, והשיב לו, תדע שמעולם לא עשיתי כזאת, כי ידעתי בנפשי שלא עברתי על עבירה כזו ח"ו שאהיה צריך לכל זה, ואך למדתי דרך הזה מבעל הבית אחד, שבאתי לבית מלונו, ונתאכסנתי אצלו, והוא לא הי' מכיר בי אם אני בעל תורה או לו, וכבדני כערך הכבוד שעושין לכל אדם מהמוני עם בית ישראל, ואחר כך יצא הקול בעיר שאני באתי לשם, ונתאספו כל בני העיר אנשים ונשים וטף, ובאו כולם לכבודי, כדרך אנשי ישראל שכבוד תלמיד חכם יקר בעיניהם, וכלם מכבדין אותי ומספרין בשבחי, ומשמשין אותי למאוד, וכראות הבעה"ב שכן הוא, התחיל גם הוא אחר כך לכבדני בכבוד גדול ונורא מאוד, ולעשות לי כל מיני יקר וגדולה כפי השגת ידו ויותר, וכשרציתי לצאת משם לשום לדרך פעמי, וכל בני הקהילה עומדים ללווינו ויפול

אלי בכל עת ובכל יום אני מתחרט ועושה תשובה שלימה על יום אתמול כי יעבור במיעוט הכבוד הראוי לפי אשר ידעתי ביום זה, עכ"ל.

והשתא י"ל שהקב"ה אמר באמת רק דיבור אחד דברים טובים והייתם לי סגולה וגו', ולבני ישראל הבני עליה היו דברים קשים כגידין, כי בשמעם גודל החסד שיעשה השי"ת עמהם כשיקיימו את התורה התמרמרו מאוד על הימים שעברו שלא ידעו את גודל חסדו של השי"ת, ולא עבדו אותו כראוי, משא"כ לנשים ולהמון עם הפשוטים היו דברים אלו ממש לשון רכה, שהתענגו מאוד מההבטחות הטובות שהבטיח השי"ת לעמו.

(דברי יואל)

זכור את יום השבת לקדשו.

איתא במדרש זכור בים ושמור ביבשה, וי"ל על פי מה דאיתא בגמ' המפרש בים ואבד את הזמן ואינו יודע איזה יום שהוא שבת יקבע לו יום אחד שבו יעשה קידוש והבדלה וכו', אבל עושה מלאכה בכל יום כמה שצריך פרנסה לכדי חייו ואפי' באותו יום שקבע לו שהוא שבת, וז"ש המדרש זכור בים, בים אם אבד את הזמן מקיים את השבת רק בזכירה בקידוש ובהבדלה, אבל ביבשה שהוא יודע מתי הוא שבת מקיים את השבת בשמירה. (ישמח משה)

הבעל הבית לפני רגלי, ויבך ויתחנן לי לאמור ימחול נא כבוד תורתו לי עד כבודו, ואמרתי לו, הלא כל הכבוד הזה עשית לי מאשר הי' בידך ובכוחך לעשות, ומה היית יוכל לעשות עוד בכבודי, והשיבני אני מפיסו על השעה הראשונה שלא הייתי יודע במעלות גדולות אדוני מורי ורבי, ולא כבדתו בכבוד הראוי לכבודו הרמתה, רק כפי שמכבדין שאר אנשים, על זה אני נופל לפני רגלי אדוני מורי ורבי, ומבקש מלפניו, יסלח אדוני לעבדך על מעט הכבוד שעשיתי לו שלא ידעתי אז בגדולת אדוני מורי ורבי, ואלה הדברים נכנסו בתוך מעמקי לבי, אם בכבוד בשר ודם נפל לפני בבכי ובתחנונים שאסלח לו על העבר, מכל שכן וכל שכן בגדולת יוצר בראשית, שידעתי בטיב אשר עתה נתרבה הדעת וההכרה אצלי ביותר ויותר מאשר ידעתיו מאז, ועתה גדל עבודתי ויראתי ואהבתי אליו ביתר שאת, לפי ערך גדולת ההכרה בו, ועל העבר אני מתחנן ומבקש מלפניו, ומסגף עצמי בסגופים האלה, שימחול לי על מיעוט עבודתי וקטנות יראתי ואהבתי בימים שעברו, כי מצער הוא מאד לפי ערך העבודה שראוי לעבדו בפחד ובאימה כאשר עתה אני מכיר בו, ולא זה בלבד שהוא בחינת הכלליות תשובה על העבר, אף גם בעזה"י בכל יום ויום אני מכיר יותר בגדולתו, לפי שכלי, ועבודה רבה נוספת

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעעב"א - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

בס"ד

חידושי תורה - פרשת יתרו